

Nota post_15.02.2017

L'IVAM exposa el singular univers de l'artista portuguesa Helena Almeida

L'exposició **Corpus** reuneix més de mig centenar d'obres des dels seus primers treballs fins a l'actualitat

València. El director de l'Institut Valencià d'Art Modern, **José Miguel G. Cortés**, els comissaris **Marta Moreira de Almeida i João Ribas**, juntament amb la directora de la Fundació Serralves, **Suzanne Cotter**, han presentat l'exposició **Helena Almeida. Corpus** que reuneix **52 obres, entre pintures, fotografies, vídeos i dibuixos, realitzats per l'artista portuguesa des dels anys 60 fins a l'actualitat.**

El director José Miguel G. Cortés ha explicat que **"l'obra d'Helena Almeida és molt important perquè ja en els anys 60 va trencar els límits tradicionals de l'art i va posar el seu propi cos com a objecte i subjecte del seu quefer artístic"**. En paraules de la pròpia Almeida: *La meua obra és el meu cos, el meu cos és la meua obra.*

"L'exposició suposa una gran oportunitat per donar a conèixer el treball d'una de les artistes europees més importants", ha destacat el director de l'IVAM sobre la mostra, realitzada en col·laboració amb el Museu Serralves de Porto, al Jeu de Paume de París i el Centre d'Art Contemporani de Wiels a Brussel·les. La directora de la Fundació Serralves, Suzanne Cotter, ha subratllat la importància d'aquesta col·laboració entre museus d'Espanya i Portugal **"perquè tenim molts punts de connexió i molt per aprendre els uns dels altres: aquesta exposició és un bon exemple d'això"**.

La mostra porta el títol de *Corpus* perquè **"tot el discurs mostra una pràctica artística que s'elabora i es construeix amb el propi cos de l'artista"**, segons ha comentat la co-comissària Marta Moreira d'Almeida. L'exposició comença mostrant les primeres pintures abstractes d'Helena Almeida en què ja pretenia escapar del quadre, escapar als límits de l'espai i d'aquesta disciplina artística. En aquests treballs que daten de finals dels 60, l'artista enrotlla la tela i el suspèn o mostra la part darrera de la pintura, de vegades amb un llenç translúcid.

El co-comissari João Ribas ha explicat que és a partir dels anys 70 quan l'artista portuguesa introdueix la fotografia en els seus treballs, **"una cosa molt nova ja que llavors no era considerada una manifestació artística"**. Almeida farà servir la fotografia per crear imatges que contenen pintures, escultures i performance. Es tracta d'imatges "molt elaborades que s'inicien amb estudis i

dibuixos preparatoris, són imatges molt pensades, molt elaborades", ha destacat **João Ribas**.

Les fotografies d'Helena Almeida es caracteritzen des de llavors per ser sempre en **blanc i negre, fetes amb càmera analògica, amb la mateixa artista com a objecte gràfic, realitzades al seu estudi (el taller que va heretar del seu pare, l'escultor Leopoldo Neves Almeida) i executades amb l'ajuda del seu marit, l'escultor Artur Rosa**. Al llarg d'aquests 50 anys de treball fotogràfic, només en les primeres sèries Helena Almeida va mostrar el seu rostre, creant una il·lusió 3D amb pinzellades de color.

Des de llavors l'artista ha reduït les taques de pintura, des de la llunyana sèrie *Pintura habitada* (1975-1977), on Almeida va ocupar l'espai a la vegada com a artista i model entre cops de brotxa de blau. "Helena Almeida utilitza el blau perquè és un color espacial, que dóna profunditat, és el color blau de Klein", ha comentat **João Ribas**.

No obstant això, les seues obres no són autoretrats, sinó que basculen entre la performance, capturant un moment fix en el temps, i l'art corporal, on el seu propi cos és el tema de l'obra. "**Per a Helena Almeida és molt important capturar la instantània del moment**", resumeixen els comissaris de la mostra.

L'exposició comprèn les diferents fases de la carrera de l'artista i inclou obres de les seues sèries més conegudes com *Dibuixos habitats*, *Pintures habitades*, *Estudis per a un enriquiment interior*, *Dins de mi*, *Seduir*, i vídeos com el de la performance *Escolta'm*, treballs en els que l'artista portuguesa reflexiona sobre **el paper de la dona, la preocupació pels sentiments, la incomunicació, la soledat i la ruptura**.

Amb motiu de l'exposició s'ha editat una publicació, que inclou imatges de les obres exhibides en la mostra, en la qual es reproduïx una extensa conversa entre l'artista i els dos comissaris, i que es distribuirà gratuïtament entre el públic.